

linjer for politiets behandling af sager vedrørende polititilhold.

Af cirkulæreskrivelsen fremgår, at beslutningen om at meddele en advarsel (tilhold) forudsætter, at den pågældende person aktuelt har gjort sig skyldig i en eller flere overtrædelser af den karakter, der omfattes af advarslen. Der kan således ikke gives advarsler i situationer, hvor der ikke aktuelt er tale om en overtrædelse, men hvor den ene part blot tror, at den anden part på et senere tidspunkt eventuelt vil foretage handlinger, der kan begrunde, at der meddeles en advarsel. Har politiet imidlertid tidligere været indblandet i sagen på grund af episoderne, vil der ofte være et særligt behov for at skride ind med en egentlig advarsel. Dette gælder navnlig, hvis en tidligere begæring om meddelelse af en advarsel er afslået, samtidig med at det er tilkendegivet parterne, at sagen kan tages op på ny, hvis der finder nye forulempelser sted.

For så vidt angår fredskrænkelser anføres i cirkulæret, at disse ofte har karakter af henvendelser, der ikke i sig selv er strafbare eller truende, foruroligende, fornærmelige, fysisk forulepende eller lignende. I sådanne tilfælde, hvor det hovedsageligt er henvendelsernes antal, der bevirker, at de opleves som ubehagelige eller forstyrrende, skal der i almindelighed foreligge flere fredskrænkelser, der er foregået over en vis periode, før tilhold meddeles. Der kan desuden tages hensyn til sandsynligheden for, at krænkelserne fortsætter, hvis der ikke gribes ind.

Efter cirkulæret vil en enkelt ophidset episode som oftest ikke udgøre et tilstrækkeligt grundlag for at meddele en advarsel, medmindre det er af betydelig grovhed. Hvis forurettede nærer frygt for, at gerningsmanden vil vende tilbage, bør der ikke stilles for strenge krav med hensyn til vurderingen af sandsynligheden herfor.

Af cirkulæret fremgår endvidere, at meddelelse af en advarsel forudsætter, at parterne ikke har fundet sammen igen eller ventes at ville gøre det, og at der således fortsat antages at kunne forekomme krænkelser, der kan danne grundlag for, at man fra det offentliges side direkte modarbejder kontakt mellem dem. Hvorvidt denne betingelse er opfyldt, afgøres på grundlag af en vurdering af samtlige faktiske og retlige forhold, der indgår i den pågældende konkrete sag. Det er således ikke udelukket at meddele en advarsel i tilfælde af, at der eksempelvis i et ægteskab ikke er indgivet separations- eller skilsmissebegæring, at samlivet på gerningstidspunktet ikke var ophævet, eller at indklagede har samværsret med børn, der bor hos forurettede. Også i denne forbindelse vil krænkelsernes grovhed kunne tillægges betydning. Det er derimod en af-

gørende forudsætning, at parternes samliv er ophørt på det tidspunkt, hvor advarslen meddeles.

2.2.2. Der er ikke i § 265 hjemmel til at meddele et forbud mod at indfinde sig på et bestemt geografisk område. Politiet har derimod adgang til f.eks. at meddele polititilhold mod at krænke freden hos de ansatte i private virksomheder og offentlige myndigheder.

Normalpolitivedtægtens § 6 indeholder derimod en bestemmelse om, at politiet kan forbyde enhver, der opholder sig på en vej, at stå stille der eller at færdes frem og tilbage på kortere strækninger, når den pågældendes færden medfører ulempe for omboende eller forbipasserende, eller der er begrundet formodning om, at den pågældende på dette sted udøver et ulovligt erhverv. Det er i den juridiske litteratur antaget, at bestemmelsen blandt andet kan tænkes anvendt på personer, der vil genere en bestemt person eller virksomhed, jf. Normalpolitivedtægten ved Vagn Greve, Niels Bonde og Ole Scharf, 2. udgave, 1981, s. 113 ff. Hvis forbuddet overtrædes, vil der kunne pålægges strafansvar efter normalpolitivedtægtens § 59, stk. 2.

Hvis en person flere gange på samme gadestrækning har overtrådt bestemmelserne i politivedtægtens §§ 3-5, og der er grund til at befrygte gentagne forseelser, indeholder blandt andet politivedtægten for København en bestemmelse i § 6, stk. 2, hvorefter politiet kan meddele den pågældende forbud mod at indfinde sig inden for en afstand på 100 meter fra det sted, hvor den seneste overtrædelse er begået. Der skal angives et tidsrum, inden for hvilket forbuddet har gyldighed, der ikke kan overstige 2 år.

2.2.3. Ifølge Justitsministeriets cirkulæreskrivelse af 12. februar 1990 har polititilhold som udgangspunkt gyldighed i 5 år, idet der dog kan fastsættes en kortere gyldighedsperiode, hvis sagens omstændigheder tilsiger det.

Polititilhold har karakter af en forvaltningsretlig afgørelse, og forvaltningslovens krav om partshøring, begrundelse, klagevejledning mv. finder således anvendelse. Justitsministeriets cirkulæreskrivelse af 12. februar 1990 indeholder nærmere retningslinjer for den administrative behandling af sager om polititilhold. Det fremgår blandt andet heraf, at polititilhold skal indføres i politiprotokollen i sin fulde ordlyd, og at der samtidig skal angives en begrundelse for afgørelsen samt klagevejledning. Det bør endvidere anføres i protokollen, at overtrædelse af polititilholdet er strafbart i henhold til straffelovens § 265, og det skal fremgå, hvor længe polititilholdet har gyldighed. Sagens parter bør straks underrettes, når politiet har truffet afgørelse, og parterne skal have udleveret udskrift af politiprotokollen. Det bør tilstræbes, at indklagede